

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Dokument z posiedzenia

8.3.2005

B6-0176/05 }
B6-0177/05 }
B6-0178/05 }
B6-0180/05 }
B6-0184/05 } RC1

WSPÓLNY PROJEKT REZOLUCJI

projekt zgodnie z art. 108 ust. 5 Regulaminu złożyły

- Edit Bauer, Livia Járóka, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, w imieniu grupy politycznej PPE-DE
- Lissy Gröner, w imieniu grupy politycznej PSE
- Maria Carlshamre, w imieniu grupy politycznej ALDE
- Hiltrud Breyer, w imieniu grupy politycznej Verts/ALE
- Eva-Britt Svensson, w imieniu grupy politycznej GUE/NGL

zastępuje on tym samym projekty rezolucji złożone przez następujące grupy polityczne:

- Verts/ALE (B6-0176/05)
- ALDE (B6-0177/05)
- PSE (B6-0178/05)
- PPE-DE (B6-0180/05)
- GUE/NGL (B6-0184/05)

w sprawie wniosków z IV Światowej Konferencji w sprawie Platformy Działania Kobiet (Pekin + 10)

RC\559454PL.doc

PE 356.332v01-00}
PE 356.333v01-00}
PE 356.334v01-00}
PE 356.336v01-00}
PE 356.340v01-00} RC1

PL

PL

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie wniosków z IV Światowej Konferencji w sprawie Platformy Działania Kobiet (Pekin + 10)

Parlament Europejski,

- uwzględniając obchody Międzynarodowego Dnia Kobiet w dniu 8 marca 2005 r.,
- uwzględniając Międzynarodową Konwencję w sprawie Likwidacji Wszelkich Form Dyskryminacji Rasowej, która weszła w życie 4 stycznia 1969 r.,
- uwzględniając Konwencję ONZ w sprawie Likwidacji Wszelkich Form Dyskryminacji Kobiet z dnia 18 grudnia 1979 r.,
- uwzględniając Konwencję ONZ w sprawie Zakazu Stosowania Tortur oraz Innego Okrutnego, Nieludzkiego lub Poniżającego Traktowania albo Karania z dnia 10 grudnia 1984 r.,
- uwzględniając Deklarację Pekijską oraz Platformę Działania przyjętą w Pekinie w dniu 15 września 1995 r. na IV Światowej Konferencji w sprawie Kobiet: Działanie na rzecz Równości, Rozwoju i Pokoju,
- uwzględniając rezolucje z dnia 15 czerwca¹ oraz 21 września 1995 r.² w sprawie tej konferencji,
- uwzględniając rezolucję z dnia 4 lipca 1996 r. w sprawie wniosków z Międzynarodowej Konferencji w sprawie Demografii i Rozwoju w Kairze,³
- uwzględniając zalecenie Rady z dnia 2 grudnia 1996 r. w sprawie zrównoważonego uczestnictwa mężczyzn i kobiet w procesie podejmowania decyzji,⁴
- uwzględniając rezolucję z dnia 16 września 1997 r. w sprawie włączenia elementu równych szans dla mężczyzn i kobiet we wszystkie polityki i działania Wspólnoty („*mainstreaming*”),⁵
- uwzględniając rezolucję z dnia 19 maja 2000 r. w sprawie komunikatu Komisji dla Rady i Parlamentu Europejskiego „Na rzecz dalszych działań w zwalczaniu handlu kobietami”,⁶
- uwzględniając dyrektywę 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzającą w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne (dyrektywa o równości rasowej),⁷

¹ Dz.U. C 166 z 03.07.95 r., str. 92.

² Dz.U. C 269 z 16.10.95 r., str. 146.

³ Dz.U. C 211 z 22.07.96 r., str. 31.

⁴ Dz.U. L 319 z 10.12.96, str. 11.

⁵ Dz.U. C 304, 6.10.1997, str. 50.

⁶ Dz.U. C 59, 23.2.2001, str. 307 +5a.

⁷ Dz.U. L 180 z 19.07.00, str. 22.

- uwzględniając rezolucje legislacyjne z dnia 17 listopada 1999 r.¹ i 9 marca 2004 r.² w sprawie przyjęcia programu działania Wspólnoty (DAPHNE) (2000-2003 i 2004-2008) w sprawie środków zapobiegawczych w walce przeciwko przemocy wobec dzieci, młodzieży i kobiet,
 - uwzględniając rezolucje z dnia 20 września 2001 r.³ i 25 września 2002 r.⁴ w sprawie równego wynagradzania pracy kobiet i mężczyzn mającej równą wartość oraz reprezentacji kobiet wśród partnerów społecznych Unii Europejskiej,
 - uwzględniając rezolucję z dnia 9 marca 2004 r. w sprawie godzenia życia zawodowego, rodzinnego i prywatnego,⁵
 - uwzględniając wyniki 49. sesji Komisji ONZ ds. Statusu Kobiet, jaka odbyła się dnia 4 marca 2005 r.,
 - uwzględniając zajścia, jakie miały miejsce 6 marca 2005 r. w Stambule podczas demonstracji związanej z Międzynarodowym Dniem Kobiet,
 - uwzględniając art. 108 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że kobiety, pomimo, że stanowią ponad połowę ludności i wyborców w Unii Europejskiej, wciąż są niedostatecznie reprezentowane w organach podejmujących decyzje gospodarcze, społeczne i polityczne na terenie Unii; a, w szczególności, odsetek kobiet zasiadających w parlamencie jest w niektórych Państwach Członkowskich niższy od światowej średniej 15,6%,
- B. mając na uwadze, że prawa kobiet nadal są na świecie łamane, chociaż stanowią one integralną, nieodłączną i nierozdzieloną część uniwersalnych praw człowieka, oraz że ich łamanie jest szczególnie drastyczne w obszarach objętych wojną, gdzie kobiety są gwałcone, zmuszane do zachodzenia w ciążę i wykorzystywane seksualnie,
- C. mając na względzie, że wykorzystywanie seksualne nie maleje, a według szacunków co roku setki tysięcy kobiet i dzieci z krajów trzecich pada ofiarą handlu żywym towarem na terenie Unii Europejskiej,
- D. ubolewając, że okaleczanie genitaliów kobiet, które nie omija krajów UE, jest wciąż szeroko rozpowszechnione (według Światowej Organizacji Zdrowia na świecie dwa miliony kobiet są co roku poddawane tym praktykom),
- E. mając na uwadze, że zerwanie z ubezwłasnowolnieniem kobiet jest kluczowym czynnikiem w walce z biedą oraz warunkiem niezbędnym do osiągnięcia celów Strategii Lizbońskiej i zwiększenia odsetka kobiet uczestniczących w rynku pracy do poziomu 60% do roku 2010,

¹ Dz.U. C 189 z 07.07.00 r., str. 69.

² Tekst przyjęty, P5_TA(2004)0143.

³ Dz.U. C 77E z dnia 28.03.2002, str. 134.

⁴ Dz.U. C 31E z dnia 5.02.2004, str. 265.

⁵ Tekst przyjęty, P5_TA(2004)0152.

- F. mając na uwadze, że równy dostęp do dóbr i usług oraz ekonomiczna niezależność kobiet mają kluczowe znaczenie dla uzyskania równości w całym społeczeństwie,
- G. mając na uwadze, że środki ułatwiające znalezienie równowagi między życiem prywatnym i zawodowym są niezbędnym warunkiem promowania równości płci w zakresie zatrudnienia i społecznym, zgodnie z konkluzjami szczytów w Barcelonie i Lizbonie,
- H. mając na uwadze, że szczególnej uwagi wymagają kobiety z grup mniejszościowych,
- I. mając na uwadze, że Międzynarodowy Rok Mikrokredytu ONZ w 2005 r., z którego korzysta duża liczba kobiet, powinien być aktywnie promowany przez Unię,
- J. mając na uwadze, że rosnące bezrobocie w Europie wymaga promowania specjalnych środków w celu ułatwienia dostępu kobiet do prac wymagających wysokich kwalifikacji, ponieważ to w pierwszym rzędzie kobiet dotyka bezrobocie, oraz że, pomimo iż kobiety są częściej lepiej wykształcone od mężczyzn, wciąż jeszcze nie są one w stanie tego wykorzystać,
- K. mając na uwadze, że różnice płac mężczyzn i kobiet w Europie wciąż sięgają średnio od 16% do 33%, że nie dokonał się rzeczywisty postęp we wdrażaniu zasady równej płacy za taką samą pracę, wprowadzonej trzydzieści lat temu w dyrektywie 75/117/WE w sprawie równych płac dla mężczyzn i kobiet oraz że 30% kobiet pracujących w UE jest zatrudniona w niepełnym wymiarze godzin, co często jest wymuszone brakiem żłobków i przedszkoli będących w ich zasięgu finansowym, podczas gdy odsetek ten dla mężczyzn wynosi 6,6%,
- L. mając na uwadze, że doświadczenie pokazuje, że aby społeczne interesy kobiet były w pełni uwzględniane powinny one stanowić co najmniej jedną trzecią osób wybieranych do organów zinstytucjonalizowanych, a wartość docelowa w dążeniu do demokratycznej równości to 50%, co przyjęto w niektórych Państwach Członkowskich na poziomie partii, lokalnym, krajowym i europejskim; mając na uwadze, że wciąż brakuje wyraźnej polityki Unii w zakresie równości demokratycznej,
- M. mając na uwadze, że miliony kobiet wciąż pozbawione są informacji i edukacji dotyczącej ich zdrowia i nie mają dostępu do niezbędnych zabiegów lekarskich, środków antykoncepcyjnych i informacji o tych środkach; mając na uwadze, w szczególności w odniesieniu do chorób przenoszonych drogą płciową jak HIV/AIDS, że według szacunków niedawnego raportu Banku Światowego 201 milionów kobiet wciąż nie ma dostępu do antykoncepcji, co powoduje 23 miliony niechcianych ciąż i 1,4 milion przypadków śmierci niemowląt;
- N. mając na uwadze, że Platforma Działania z 1995 r. wyraźnie odwołuje się do wolności decyzji i odpowiedzialności w kwestiach dotyczących seksualności, pełnego poszanowania integralności jednostki i równości w sprawach życia seksualnego i prokreacji,
- O. z zadowoleniem przyjmując rolę, jaką odegrała Prezydencja Luksemburga oraz Komisja w pracach przygotowawczych i podczas negocjacji na 49. sesji Komisji ONZ ds. Statusu Kobiet,

RC\559454PL.doc

PE 356.332v01-00}
PE 356.333v01-00}
PE 356.334v01-00}
PE 356.336v01-00}
PE 356.340v01-00} RC1

1. Z zadowoleniem przyjmuje Deklarację przyjętą na 49. sesji Komisji ONZ ds. Statusu Kobiet, która stanowi potwierdzenie Deklaracji Pekinńskiej oraz Platformy Działania przyjętej w Pekinie w 1995 r.
2. Surowo potępia brutalność tureckiej policji podczas demonstracji z okazji Międzynarodowego Dnia Kobiet odbywającej się dnia 6 marca 2005 r. w Stambule i zwraca się do Komisji o przedstawienie Parlamentowi pełnego sprawozdania na temat tych zajęć;
3. Wzywa te z państw członkowskich ONZ, które jeszcze tego nie zrobiły, do ratyfikowania Konwencji w sprawie Likwidacji Wszystkich Form Dyskryminacji Kobiet;
4. Przypomina, że prawa kobiet stanowią integralną, nieodłączną i nierozdzieloną część uniwersalnych praw człowieka i stwierdza, że propagowanie i ochrona praw kobiet jest podstawowym warunkiem budowania prawdziwej demokracji oraz że należy wykorzystać wszystkie dostępne środki do zapobieżenia pogwałceniu praw kobiet, również tym mającym miejsce w Unii Europejskiej;
5. Zwraca się do Państw Członkowskich o przyjęcie legislacji bądź wprowadzenie w życie istniejących aktów prawnych, by położyć kres okaleczeniu genitalnemu kobiet popełnianemu na obszarze tych państw oraz o udzielenie wsparcia państwom trzecim w opracowaniu z udziałem organizacji pozarządowych programów zwalczania tych praktyk;
6. Wzywa Państwa Członkowskie znane z praktyk przymusowej sterylizacji do koordynowania wprowadzenia w życie prawa i położenia kresu tym praktykom;
7. Potępia zmuszanie do zawierania związków małżeńskich i wzywa Państwa Członkowskie oraz występującą w roli koordynatora Komisję Europejską do podjęcia koniecznych kroków w celu ukarania sprawców, nawet, jeżeli przymus do zawarcia związku małżeńskiego był wywierany przez mieszkańców Unii poza jej granicami;
8. Podkreśla, że od 1995 r. nie stwierdza się istotnej poprawy sytuacji kobiet, pomimo wprowadzenia w życie istniejącego prawodawstwa, jak dyrektywa 75/117/EWG w sprawie stosowania zasady równego wynagrodzenia kobiet i mężczyzn czy dyrektywa 76/207/EWG w sprawie zasady równego traktowania przy zatrudnianiu i kształceniu zawodowym; wzywa Komisję do zapewnienia, by kobiety w nowych Państwach Członkowskich mogły w pełni korzystać z *acquis* w zakresie praw kobiet i proponuje przeprowadzenie ogólnoeuropejskiej kampanii na temat tego dorobku, by dać kobietom większą świadomość przysługujących im praw;
9. Z zadowoleniem przyjmuje propozycję Komisji dyrektywy w sprawie wprowadzania w życie zasady równości szans i równego traktowania kobiet i mężczyzn w zakresie zatrudnienia i wykonywania zawodu (zmieniona wersja) stanowiącej istotny krok do pewności i przejrzystości w obszarze równości płci;
10. Wyraża zadowolenie z przyjęcia dyrektywy wdrażającej zasadę równego traktowania kobiet i mężczyzn w dostępie i zaopatrzeniu w dobra i usługi i uznaje tę dyrektywę za istotne narzędzie służące zapewnieniu równości płci; wyraża jednakże żal, że dokonano niewielkich postępów w kierunku całkowitego wyeliminowania stosowania pojęcia płci jako czynnika

dyskryminującego w ustalaniu składek i korzyści w związku z ubezpieczeniami i pokrewną działalnością finansową;

11. Przyznaje, że podjęto pewne pozytywne działania w odniesieniu do przemocy stosowanej wobec kobiet; podkreśla jednakże, że brak jasnego politycznego zaangażowania w tropienie i zwalczanie przemocy wobec kobiet w rodzinie, turystyki seksualnej i handlu kobietami, włączając w to środki prawne, takie jak prawo azylu dla ofiar przemocy;
12. Dlatego też wzywa Komisję do ogłoszenia roku 2006 Europejskim Rokiem Walki z Przemocą Wobec Kobiet i nalega, by w pełni włączyć Rumunię, Bułgarię, Turcję i kraje sąsiadujące w przygotowania oraz wszelkie wydarzenia, programy i projekty związane z obchodami tego roku;
13. Przyznaje, że zdrowie kobiet w UE poprawiło się znacznie w ostatnim dziesięcioleciu, pomimo że nadal występuje wiele czynników stojących na przeszkodzie równości płci w zakresie zdrowia; dlatego też prosi o uwzględnienie różnych wzorców dotyczących zdrowia kobiet przy przyjmowaniu programów unijnych i o zwrócenie szczególnej uwagi na zdrowie reprodukcyjne;
14. Nalega, by Państwa Członkowskie i Komisja potraktowały zagadnienie płci jako priorytet na światowych konferencjach ONZ, takich jak Kair +10 i Światowy Szczyt na rzecz Rozwoju Społecznego, który odbędzie się w 2005 r., z uwzględnieniem Milenijnych Celów Rozwoju ONZ;
15. Przypomina, że edukacja i szkolenia są kluczowe dla osiągnięcia równości kobiet i mężczyzn i podkreśla potrzebę kształcenia ustawicznego i zawodowego w celu promowania równego dostępu kobiet do zawodów wymagających wysokich kwalifikacji i do wszystkich poziomów życia zawodowego; w związku z tym zauważa, że dwie trzecie z pośród 860 milionów analfabetów stanowią kobiety;
16. Wzywa Radę, by opierając się o propozycje Komisji, przyjęła wskaźniki w zakresie płci dotyczące problemu tzw. feminizacji ubóstwa, w celu przyjęcia bardziej zintegrowanej polityki w zakresie ochrony socjalnej, a także by czuwała nad potraktowaniem kwestii zwalczania feminizacji ubóstwa jako najważniejszego priorytetu w ramach unijnej polityki rozwoju;
17. Powtarza, że w działaniach mediacyjnych, misjach utrzymania pokoju, zapobiegania konfliktom i naprawiania zniszczeń powinno brać udział 40% kobiet, włączając w to również _misje badawcze i obserwacyjne działające w imieniu UE i jej Państw Członkowskich;
18. Przypomina o wadze osobistej swobody wyrażania poglądów, lecz podkreśla rolę środków przekazu, reklam i internetu w tworzeniu systemów wartości i stereotypów dotyczących płci; dlatego opowiada się za debatą z udziałem użytkowników i władz regulacyjnych na temat ich roli, która służyć będzie określeniu i wprowadzeniu właściwej równowagi pomiędzy swobodą wypowiedzi i poszanowaniem godności ludzkiej, szczególnie w odniesieniu do mediów i reklam oglądanych przez dzieci;

19. Wzywa Komisję i Radę do przedstawienia środków służących polepszeniu możliwości pełnego uczestnictwa kobiet procesie podejmowania decyzji gospodarczych, społecznych i politycznych i podkreśla istotność włączania zagadnień dotyczących płci do wszystkich obszarów polityki unijnej;
20. Wzywa Komisję i Radę do zapewnienia, że począwszy od 2006 r. wszystkie programy i działania finansowane z budżetu UE, a w szczególności z Funduszy Strukturalnych, będą uwzględniać przy finansowaniu kwestie płci;
21. Wzywa partie polityczne, zarówno na poziomie krajowym, jak i ogólnoeuropejskim, do przeanalizowania swych struktur i procedur partyjnych w celu usunięcia przeszkód, które w pośredni lub bezpośredni sposób mogą negatywnie wpływać na uczestnictwo kobiet, oraz do przyjęcia odpowiednich strategii w celu osiągnięcia lepszej równowagi między kobietami i mężczyznami w zgromadzeniach wyłanianych w drodze wyborów, z uwzględnieniem tzw. dyskryminacji pozytywnej, takiej jak wprowadzenie kwot;
22. Nalega, by Komisja przedstawiła dalszą strategię dotyczącą wskaźników, ustanowioną przez poszczególne prezydencje UE;
23. Wyraża zadowolenie z reform prawnych, które zostały przeprowadzone w Turcji, ale przypomina o swoich obawach związanych z faktem, że kobiety są nadal ofiarami zbrodni z honoru i przemocy, i dlatego nawołuje Komisję i Radę do kontynuowania współpracy z władzami tureckimi i dokładnego monitorowania sytuacji w zakresie praw kobiet w Turcji;
24. Zobowiązuje Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządów i parlamentom Państw Członkowskich oraz Sekretarzowi Generalnemu ONZ.